

LIKAGO 2015

21 juni

På söndagen efter midsommar kommer Likago äntligen i sjön. Att vi inte har den sedvanliga rodden den dagen beror på att midsommaren är mycket tidig och har föregåtts av tämligen dåligt och mycket kallt väder. Det har också varit en diskussion om båten borde underhållas på något sätt, men det bedömdes att, då den tog in mindre vatten sommaren 2014 än vanligt, var det bara att dra ner henne i Siljan. Anders Blomkvist, Ulf Sunnanängs, Erik Tegmark och Carin Wallgren var tillräckligt starka för att få henne i sjön, så hon kunde ligga på svaj till rodden söndagen därpå.

28 juni

Första riktiga sommardagen, en stilla morgon med sol från en knallblå himmel. Vad kan vara bättre än en roddtur? Tyvärr hade inte alla tänkt så, men med tre årpar och Maria Arvinder vid styråran rodde vi på en blank sjö till Hjortnäs brygga. Plötsligt friskade nordanvinden. den vred snabbt till sydvästlig, men vi gjorde en fin och lugn tilläggning. Likago fick ligga ännu några dagar kvar i vattnet, vilket vi tror att hon gillar.

30 juni

Några trogna roddare slöt upp vid båten, men inte tillräckligt många för att våga ge sig ut.

5 juli

Desto fler roddare kom till söndagens rodd. Det blev till och med så många kyrkbåtsvänner att vi fick göra två turer. Sammanlagt var det sju barn men också några vuxna, som njöt av färden utan att ro. Vi rodde ena turen mot Hjortnäs brygga och andra söder ut. Till allas glädje fick vi höra Anders berätta om Mor Kerstis kyrka och tandvårkstallen. Anders gjorde också lite reklam för vår sparbössa samt för medlemskap. Detta resulterade i att Likago fick pengar swishade till sig av en entusiastisk roddare. Så blev då Madame Likago inte bara världens äldsta utan också världens modernaste kyrkbåt.

7 juli

För få roddare dök upp i det dåliga vädret, men de flitiga som kom röjde sly och städade upp runt båthuset.

12 juli

Ett härligt gäng roddare samlades och turen gick norr ut mot Hjortnäs brygga med Anders Blomkvist vid styråran. Ute på fjärden övade vi vändning på en femöring för att sedan praktisera det inne i båthamnen vid Hjortnäs brygga. Det gick finfint och många tittade beundrande på oss. Vi tog oss ut igen genom den smala passagen och rodde tillbaka. När vi drog upp båten kom den flera gånger ur rännan och vi fick dra ner den igen, men till slut fick vi med samlade krafter upp den i båthuset.

14 juli

Med Göran Arremo vid styråran begav vi oss söderut. När vi vänt hemåt kom Gustav Vasa och vi skyldrade förstås. Vi fick uppskattning i form av ett ljudligt ångbåtstut, vilket gjorde oss mycket nöjda. Vi gjorde en lugn och fin tilläggning. Erik Tegmarks barnbarn, David, som också rodde var hopp-i-land-Kalle.

19 juli

Nu var det dags för långrodd! Den väldiga blåsten från dagen innan hade lagt sig och vi begav oss ganska väl påpälsade ut på Siljan. Ulf S styrde söderut med 8 roddare, två barn och matsäckskorgar. Vid Bränngärdet fann vi en perfekt låg stenbrygga. Vi gjorde en fin tilläggning och kunde utan besvär låta båten ligga vid den. Vi förtärde vår matsäck sittande på en för allmänheten iordninggjort rastplats, som var mycket fin. Rodden hem gick fort då vi hade nästan helt akterlig vind. Solen bröt fram och vi fick en skön hemfärd.

21 juli

Trots en kulen dag blev det en fin tur på Siljan. Vi rodde med Anders vid styråran söderut. Eftersom vi ville skyldra för Gustav Wasa vände vi utåt på ovanligt djupt vatten för att komma närmare. Vi skyldrade och fick även denna gång en signal till svar. Anders gjorde en fin och mjuk tilläggning.

När vi dragit upp båten beslöt vi att undersöka vad som alltid tar emot när vi drar upp båten. Vi la ner båten på sidan och hittade en bult på

kölen som stack ut, till ingen nytta föreföll det. Det beslöts att den skulle sågas av med vinkelslip.

26 juli

En liten skara hade samlats vid båthuset i det dåliga vädret. Även om vi inte skulle ro så skulle vi i alla fall såga av bulten. Anders som hade sladdar och vinkelslip tyckte det var för dåligt väder och satt istället hemma framför brasan. Han blev hämtad och fick dra på sig arbetskläder. Vi drog el från Ulf S. och Anders kunde snabbt såga av bulten i skenet av ficklampor och mobiltelefoner. Synd att vi inte kunde prova om uppdragningen blivit lättare.

28 juli

Kl 18 var det dags för årsmöte. Tyvärr var det för få, som hade tänkt ro efter årsmötet så Likago fick även denna gång ligga kvar i båthuset.

9 aug

En strålande morgon med spegelblank Siljan. 6 trotjänare dök upp när det var dags, men tyvärr, Likago fick under protest ligga kvar i båthuset.

11 aug

Båten blev full med flytvästklädda barn från Sverige och Tyskland. 9 roddare rodde och Anders satt vid styråran. Han instruerade på nästan flytande tyska men fick också hjälp med översättning. Vädret var härligt och rodden gick mycket bra. Vi blev lite fördröjda med att komma i båten så Gustav Vasa fick inte glädjen att tuta åt oss denna tisdag. Vår förening fick två nya medlemmar, som vi hoppas bli flitiga roddare.

16 aug

John-Christer Lindhé tog på sig arbetet med att sätta metallrullar på plats, för att det skulle vara lättare och också vara skonsammare för Likago när vi drar upp henne. Han skriver själv:

Idag gick premiären på nya landningsbanan för Likago. Skulle hon gilla nymodigheten var frågan. Visst var det ett nytt rasslande ljud tyckte hon, men i övrigt gick det att acceptera. Vi som höll emot utför och drog uppför tyckte att hon uppförde sig helt OK och höll sig snällt på rälsen. Och visst gick det väl lite lättare än tidigare på uppvägen också. Rallaren som byggt var nöjd och kunde pusta ut. Alla verkade nöjda med den fina roddturen också!

22 augusti

Årets kräftskiva äger rum. Solen strålar och skiner ikapp med Likago som är bländande vacker förvandlad till kräftskivebord. Tjugosex personer avnjuter under stort gemyt goda kräftor, allsång, frågesport och den traditionella rödavinbärskakan. Kvällen innebär också ett tillskott till Likagos kassa eftersom en del av festavgiften går till Likago. Stjärnbeströdd himmel väntar när gästerna beger sig hemåt.

18 september

det kom ett mail från Ulf: Kan någon ställa upp som ankarroddare vid en uthyrning. Så långt in på hösten har väl Likago aldrig varit i vatten i nutid. Christer och Carin kunde av lycklig slump vara ankarroddare och John-Christer anslöt. De som hyrde var ledare och lärare vid Västanviks folkhögskola. Fem av roddarna var döva, så det var en utmaning för styrman Ulf att förmedla kommandona. Det fanns en tolk med, men det är svårt att teckentolka när man rör. Vi var förvånade att det fungerade så fint. Vi märkte att de var vana ta in visuella instruktioner. De följde noga de röda årorna och rodden gick fint förutom en krabba.

När vi skulle börja ro blåste det upp och började också regna. Det var ändå roligt, att de var så ivriga att vara med. Vi gav oss ut och rodde söderut. När vi skulle lägga till stötte vi på problem. Det blåste ganska mycket och vi hade ordentlig avdrift. Vi var nära att gå på stenpiren. Vi lyckades dock snabbt stryka och få båten ut igen. Vid nästa försök gick det fint. Nu får Likago vila till nästa år.

Likago var ute 8 gånger denna dåliga sommar och fick ligga i båthuset 5 gånger när det var roddags.

51 olika roddare var med varav 33 engångsroddare. Flitigast vid båthuset antingen det roddes eller inte var J-C Lindhé ,med 11 gånger tätt följd av Carin W med 10 gånger.